

Утвърдена:

Счетоводна политика на ДЗЗД "Мира" за 2008 г.

.....
А. Предмет на дейност:

Услуги в областта на търговската дейност.
.....

Б. База за изготвяне на годишния финансов отчет

1. Закон за счетоводството.

2. НСС, приети с ПМС 37/13.02.2002 г. По въпроси, за чието решаване няма изрични разпоредби в НСС и ЗС, се прилагат изискванията на МСС.

3. Данъчни закони, засягащи дейността на дружеството.

4. Вътрешни нормативни актове, утвърдени от ръководството на дружеството, свързани със спецификата на неговата дейност.

В. Основи за изготвяне на годишния финансов отчет

1. Основни счетоводни принципи:

а) текущо начисляване – приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти;

б) действащо предприятие – предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в предвидимо бъдеще.

Когато годишният финансов отчет е изготвен в съответствие с този принцип, но са известни данни и обстоятелства, водещи до несигурност относно възможността на предприятието да продължи своята дейност, тези данни и обстоятелства се оповестяват.

в) предпазливост – извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;

г) съпоставимост между приходите и разходите – признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчитат за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

д) предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;

е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

2. Изграждането и поддържането на счетоводната система осигурява:

а) всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции въз основа първични счетоводни документи;

б) систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в неговия край;

в) синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и равенство и връзка между тях;

г) междинно и годишно приключване на счетоводните регистри и съставяне на оборотна ведомост;

д) изменение в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;

е) прилагане на утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан.

3. Отговорност за съставяне на годишен финансов отчет

а) ръководството на предприятието е отговорно за своевременното съставяне на счетоводните отчети, които трябва да дават вярна и честна представа за финансовото състояние, резултатите от дейността, паричните потоци и измененията на собствения капитал;

б) лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите носители са отговорни за достоверността на информацията в тях.

Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се допускат. Погрешно съставените първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови.

в) съставителят на годишния финансов отчет и на междинните отчети отговаря за организацията на счетоводната дейност и за своевременното му изготвяне.

4. Периодичност на изготвяне на междинни финансови отчети:

- всеки месец

- на три месеца

- на шест месеца

- в края на отчетната година

5. Съдържание на годишния финансов отчет:

а) счетоводен баланс – форма прил. № 1;

б) отчет за приходите и разходите – форма прил. № 2;

в) отчет за паричния поток – форма прил. № 3;

г) отчет за собствения капитал – форма прил. № 4;

д) приложение със следните елементи - т. 19.2 от НСС 1.

Г. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет:

1. Дълготрайни материални активи

1.1 Дълготрайните материални активи първоначално се представят по цена на придобиване. Цената на придобиване е:

а) покупната цена и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. Придобити активи с разсрочено плащане – по реда на т 4.2 от НСС 16;

б) себестойност – когато са създадени в предприятието;

в) справедлива цена – когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка;

г) по оценка приета от съда и всички преки разходи – когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.

1.2 Оценка на дълготрайните материални активи след първоначалното признаване

а) препоръчителен подход – след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Честота на обезценка – всяка година; (на две години; на три години).

б) допустим алтернативен подход

След първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по преоценена стойност към датата на преоценката, намалена с начислените амортизации и последвалата натрупана загуба от обезценка.

1.3 Честота на преоценките – веднъж годишно.

1.4 Преоценките се осъществяват:

- на земи, сгради и терени – по справедливата им (пазарна) стойност, определена чрез оценка от лицензиран оценител;

- на останалите дълготрайни материални активи - по справедлива (пазарна) стойност. При липса на надеждна информация за пазарната им стойност те се оценяват по амортизираната им възстановима стойност. (Възстановимата стойност е по-високата от нейната продажна цена на даден актив и неговата стойност в употреба. Стойност в употреба е сегашната стойност на прогнозираните бъдещи парични постъпления, които се очаква да бъдат получени при непрекъснатото използване и при освобождаването от актива в края на полезния срок на ползуването му.)

1.5 Резултатът от преоценката се отразява в баланса по реда на т. 7.3 буква “Г” от НСС 16
Дълготрайни материални активи.

1.6 Праг на същественост за признаване на дълготраен материален актив – 500 лева

1.7 Амортизация - дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните амортизационни норми:

Земя не се амортизира

Сгради 4%
Конструкции 30%
Съоръжения 30%
Машини 30%
Оборудване 30%
Транспортни средства, без автомобили 10%
Автомобили 25%
Компютри, софтуер 50%
Стопански инвентар 15%

1.8 Отписване на дълготрайни материални активи:

- а) при продажба на дълготраен материален актив се извършва съпоставяне на постъпленията от продажби и неговата балансова стойност. Разликите – печалби или загуби се отчитат в отчета за приходи и разходи.
- б) при замяна с други активи – не се отчита печалба или загуба;
- в) трансформиране в стока с цел продажба – по балансовата му стойност;
- г) трансформиране в инвестиция – разликата между справедливата стойност на инвестицията и балансовата стойност на актива се отчита като разсрочен финансов приход или разсрочен финансов разход за срока на инвестицията, но не повече от 5 години.
- д) когато от актива не се очакват никакви икономически изгоди, той се отписва чрез ликвидиране. Преразглеждане на балансовата стойност на активите и определяне на тяхната възстановима стойност се извършва при тяхното инвентаризиране.
- е) при отписване на преоценяван дълготраен материален актив, резервът от последващите оценки, създаден за него се отчита като неразпределена печалба от минали години;
- ж) не е налице отписване на дълготрайни материални активи, когато се извеждат временно от употреба – за ремонт, за реконструкция, за подобрения, за консервиране и други.

При извеждане на дълготрайни материални активи от временна употреба за срок, надвишаващ 12 (6, 8) месеца, се преустановява начисляване на амортизации. Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

1.9 Поддръжка и ремонти на дълготрайни материални активи

- а) поддръжка, ремонти и подобрения се отчитат като текущи разходи;
- б) значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив се капитализират и увеличават неговата отчетна стойност.

6. Краткотрайни (краткосрочни) активи на предприятието.

Те включват:

- материални запаси;
- краткосрочни вземания;
- парични средства.

6.1 Материални запаси – прилаган метод на оценка: средно-претеглена цена.

6.2 Краткосрочни вземания

а) предприятието класифицира като краткосрочни вземанията си в срок до 12 месеца от тяхното възникване, както и онази част от дългосрочните си вземания, чиито падеж настъпва в края на отчетния период. Те могат да бъдат:

- а) вземания от свързани предприятия;
- б) вземания от клиенти;
- в) вземания от доставчици;
- г) вземания по предоставени търговски заеми;
- д) съдебни и присъдени вземания;
- е) данъци за възстановяване;
- ж) други краткосрочни вземания;

6.2.2 Краткосрочните вземания се оценяват в номинална стойност в момента на тяхното възникване.

6.2.3 Краткосрочните вземания в чуждестранна валута се оценяват в момента на тяхното възникване, като левовата им равностойност се формира от размера на валутата и централния курс на БНБ към датата на сделката.

Периодично краткосрочните вземания в чуждестранна валута се оценяват към датата на съставяне на финансовия отчет, както и към датата на междинните финансови отчети (или друга честота).

Получените разлики при оценката по заключителен курс към датата на финансовия отчет се отчитат като текущ финансов приход или текущ финансов разход.

6.2.4 В края на отчетния период се извършва оценка на краткосрочни вземания по реда на НСС 32 Финансови инструменти.

Разликата от обезценката се отчита като текущ финансов разход.

6.2.5 Краткосрочните вземания, от възникнали временни разлики при данъчното облагане се отчитат по реда на НСС 12 Данъци от печалбата.

6.4 Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки.

6.4.1 В замисимост от тяхното местонахождение те се класифицират като:

- а) парични средства в брой;
- б) парични средства в безсрочни депозити в банки;
- в) блокирани парични средства;
- г) парични еквиваленти;
- д) суми в подотчетни лица.

6.4.2 Паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по курс на придобиване;

6.4.3 Намалението на паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по валутен курс на продажбата им. Разликите се представят като текущи финансови приходи или финансови разходи;

6.4.4 Намалението на паричните средства в чуждестранна валута поради разплащане на сделки и финансови операции се извършва по курса на придобиване или средно претеглен курс;

6.4.5 Паричните средства деноминирани в чуждестранна валута към датата на финансовия отчет се оценяват по заключителен курс на БНБ (и/или към междинните финансови отчети). Възникналите разлики се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

6.4.6 Курсови разлики, произтичащи от парични позиции, които представляват нетна инвестиция в чуждестранно предприятие се отчитат като резерв.

7. Собствен капитал

Собственият капитал на предприятието е остатъчната стойност на активите на предприятието след приспадането на всичките му пасиви. Той обхваща:

7.1 Основен капитал – представя се в баланса съобразно броя на емитираните обикновени акции с право на глас с номинална стойност от лв. за всяка акция. /дялове за ООД, ЕООД/

7.2 Резерви, представени като:

- а) премии от емисия на собствени акции;
- б) резерв от последващи оценки на активите и пасивите;
- в) целеви резерви, заделени при разпределение на годишната балансова печалба на дружеството по решение на общото събрание на акционерите(съдружниците), които се преставят като:
 - законови резерви;
 - допълнителни резерви
- г) допълнителни резерви, включващи целево внесени суми от акционерите, съдружниците за подпомагане на дейността на дружеството.

В случай, че за така внесените суми има решение за начисляване на лихви, същите се признават като текущи финансови разходи за периода на тяхното начисляване.

7.3 Финансов резултат, представен като:

- а) неразпределена печалба;

б) непокрита загуба;

в) балансова печалба или загуба от текущата година, която се представя след начисляване на разходите за дължими данъци.

7.4 Собственият капитал се отчита намален с разпределените дивиденди на притежаваните акции през периода, в който те ще бъдат разпределени (гласувани от общото събрание).

8. Пасиви

Пасивите на предприятието са съществуващи негови задължения, които произтичат от минали събития и чието уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси – носители на икономическа изгода.

Класифицират се в баланса като:

8.2 Краткосрочни пасиви

Краткосрочни са задълженията, чийто срок на уреждане е по-кратък от 12 месеца. Те се класифицират като:

8.2.1 Задължения към доставчици и клиенти.

8.2.2 Задължения към персонала, които могат да бъдат:

а) задължения за заплати, които не са изплатени към края на отчетния период;

б) задължения за неизползуваните към края на отчетния период платени годишни отпуски на персонала. Стойността на неизползуваните платени годишни отпуски се признават като текущи разходи за отчетния период в съответствие с НСС 19, т.3.3.

8.2.3 Задължения към осигурителни предприятия.

Предприятието не управлява задължителни или доброволни пенсионни и здравноосигурителни фондове. Като задължения към осигурителните предприятия в края на отчетния период се представят неизплатените вноски за:

а) социално осигуряване – задължително и доброволно;

б) здравно осигуряване – задължително и доброволно;

в) осигуряване за безработица.

Начислените вноски за социално и здравно осигуряване на персонала се отчитат като текущи разходи за периода, за който се отнасят.

8.2.4 Данъчни задължения – произтичат от неизплатни в края на отчетния период плащания за данъци по силата на данъчното законодателство. Те могат да бъдат:

а) задължения за местни данъци и такси;

б) задължения за данъци върху дохода на персонала;

в) задължения за данъци върху печалбата;

г) задължения за ДДС и акцизи;

д) данъчни временни разлики – данъчните временни разлики са разликите, явяващи се между данъчната основа на активите, пасивите, приходите и разходите и тяхната отчетна стойност, формирана за целите на счетоводното отчитане по реда на НСС 12 Данъци от печалбата. Временните разлики възникват във връзка с прилагането на ЗКПО и обхващат: данъчно призната амортизация, оценка и преоценка на активи, вземания, задължения и др.

8.2.5 Други краткосрочни задължения, включващи задължения за лихви, за глоби и неустойки, задължения към други кредитори, непредставени в предишните статии от баланса.

8.2.9 Провизии – по реда на раздел “Е”, т.1.5, буква “б”, когато задължението с нормативен и конструктивен характер е краткосрочно.

9. Приходи

Предприятието определя като приходи брутните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.

9.1 Обхват на приходите:

приходи от продажби на услуги;

9.2 Критериите за признаване на приходите се прилагат за всяка сделка поотделно, за отделими компоненти на една сделка и за две или повече сделки едновременно при свързани такива. Те са:

а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;

б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;

в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;

г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. В противен случай се отчитат като аванс или приход за бъдещ период до момента, в който могат да бъдат надеждно изчислени.

9.3 Приход не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени. При тези обстоятелства всяко получено плащане се признава като задължение (аванс от клиента).

9.4 Когато възникне неяснота по събирането на сумата, която вече е включена в прихода, несъбираемата сума се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.

9.5 Извършване на услуги – т.7.1, 7.2, 7.3 от НСС18;

10. Нетни печалби и загуби за периода, Фундаментални грешки и промени в счетоводната политика НСС 8

10.1 Определения – точка 2 от НСС 8.

10.2 Печалба и загуба от обичайната дейност.

10.3 Печалба и загуба за отчетния период:

а) печалба и загуба от обичайната дейност;

б) извънредни статии в резултат на събития – като принудително отчуждени активи /кражба/, отписани активи по повод на природни и други бедствия; балансова стойност на отписани пасиви по повод на природни бедствия и сумата на получените застрахователни обещания.

10.4 Промени в приблизителните счетоводни стойности.

Дата: 27,03,2009 г.

Съставител: Теодор Такев

Ръководител: Кремена Стоева